DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 marca 1938 r.

Nr 7

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU:

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU:

OBWIESZCZENIA MINISTRA SKARBU:

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA:

151

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 lutego 1938 r.

o poruczeniu spraw aprowizacyjnych Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Na podstawie art. 25 ust. (5) i art. 74 ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Sprawy aprowizacyjne należą do Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Organami Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawach aprowizacyjnych są władze administracji ogólnej.

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może tworzyć do tych spraw organa doradcze i opiniodawcze.

Art. 2. (1) Przez sprawy aprowizacyjne rozumie się sprawy, związane z zapewnieniem zaopatrzenia sił zbrojnych, ludności cywilnej i zwierząt gospodarskich w przedmioty powszedniego użytku, z uwzględnieniem potrzeb gotowości obronnej Państwa.

(2) Przez przedmioty powszedniego użytku rozumie się artykuły, służące do zaspokajania koniecznych potrzeb życiowych ludności i zwierząt gospodarskich, a mianowicie żywność, artykuły odzieżowe, opałowe, oświetleniowe i higieny codziennej.

(3) Szczegółowy wykaz przedmiotów powszedniego użytku ustali rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 3. (1) Piecza nad przemysłem spożywczym oraz nad obrotem przedmiotami powszedniego użytku pochodzenia roślinnego i zwierzęcego należy do Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

(2) Rada Ministrów ustali zakres sprawowania tej pieczy przez każdego z wymienionych Ministrów.

Art. 4. Dekret niniejszy nie narusza przepisów poszczególnych aktów ustawodawczych, dotyczących administracji przemysłowej, handlowej i sanitarnej.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 marca 1938 r. Nr 13, poz. 89).

152

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 18 lutego 1938 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień układu płatniczego między Polską a Francją z dnia 29 grudnia 1937 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia układu płatniczego między Polską a Francją w formie not, wymienionych w Paryżu dnia 29 grudnia 1937 r.

(2) Tekst wspomnianego układu zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 2 marca 1938 r. Nr 14, poz. 97).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 lutego 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 152).

Przekład.

Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Dyrekcja Spraw Politycznych i Handlowych

Stosunki Handlowe.
5/LF.

Republika Francuska.
Paryż, dn. 29 grudnia 1937 r.

Panie Ambasadorze,

Mam zaszczyt zakomunikować Waszej Ekscelencji, że Rząd francuski wyraża swą zgodę na wprowadzenie w życie, poczynając od 1 stycznia roku przyszłego, następujących postanowień, które stanowić będą Układ Płatniczy polsko-francuski na rok 1938. Układ ten jest zawarty celem zastąpienia Układu Płatniczego z 22 maja 1937 r., który wygasa dnia 31 bieżącego miesiąca.

I. Płatności handlowe.

Rząd polski zapewnia, iż na wszystkie sumy należne za przywóz towarów francuskich dokonany w warunkach przewidzianych przez Traktat Handlowy i różne porozumienia podpisane w dniu 22 maja 1937 r. wydawane będą bezzwłocznie zezwolenia transferowe.

Wartość wywozu francuskiego do Polski ustalona zostaje na 80% wartości wywozu polskiego do Francji liczonego według danych polskiej statystyki wywozowej.

Utrzymanie tego stosunku w praktyce zapewni specjalna Komisja złożona z delegatów obu Rządów, która orzekać będzie ewentualnie o poprawkach, mających być dokonanymi w każdym kwartale, biorąc pod uwagę wyniki uzyskane w ciągu kwartału poprzedniego.

II. Płatności finansowe.

A — Rządy polski i francuski, po wzięciu pod uwagę elementów polsko-francuskiego bilansu płatniczego w roku 1938 — tak, jak można je przewidzieć obecnie — a zwłaszcza faktu, iż na skutek układów zawartych w 1936 r. pomiędzy obu krajami zostaną w ciągu 1938 r. postawione do dyspozycji Polski i zarezerwowane dla transferu wierzytelności francuskich znaczne sumy, stwierdziły, iż w tych warunkach płatności bieżące i normalne będą mogły być zapewnione w całej ich rozciągłości.

W wyniku tego Rząd polski udzieli w 1938 r. zezwoleń potrzebnych dla transferu bieżących francuskich wierzytelności finansowych wobec Polski.

W szczególności Rząd polski udzieli wspomnianych zezwoleń spółkom lub firmom francuskim albo spółkom lub firmom polskim kontrolowanym przez kapitały francuskie, wykonywającym przemysł lub handel w Polsce, celem transferu z Polski sum potrzebnych im dla dokonania we Francji ich płatności bieżących, a mianowicie płatności ich dywidend, kuponów obligacji lub akcji, procentów i amortyzacji pożyczek, normalnych procentów od wszystkich innych długów finansowych, jak również sum potrzebnych na pokrycie normalnych kosztów ich central we Francji.

Niezależnie od tego francuski personel, pracujący we wspomnianych przedsiębiorstwach, będzie miał prawo do transferu do Francji 50% swych poborów.

Zezwolone w ten sposób transfery odbywać się będą pod kontrolą właściwych władz polskich.

B — Obie Wysokie Układające się Strony zgodne są co do tego, by uznać, że stosowanie postanowień niniejszych nie powinno spowodować ucieczki kapitałów zaangażowanych na rynku polskim.

Postanowienia ogólne.

Układ niniejszy zawarty jest na rok 1938.

Nie mniej jednak, jeżeli w toku wykonywania niniejszego Układu na skutek zarządzeń przedsięwziętych przez jedną z Układających się Stron lub na skutek istotnej zmiany sytuacji jedna z Wysokich Układających się Stron uznałaby, że nowa sytuacja nie pozwala na wykonywanie Układu, będzie ona mogła wypowiedzieć go na 15 dni naprzód.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ambasadorze, zapewnienia mojego bardzo wysokiego poważania.

Za Ministra Spraw Zagranicznych
Minister Pełnomocny
Dyrektor Spraw Politycznych
i Handlowych:
Masigli

Jego Ekscelencja
Pan Juliusz Łukasiewicz
Ambasador Polski
w Paryżu.

Ambasada
Rzeczypospolitej Polskiej.
Nr 82-F/41.

Paryż, 29 grudnia 1937 r.

Panie Ministrze,

Potwierdzając odbiór noty Waszej Ekscelencji z dnia dzisiejszego, mam zaszczyt zakomunikować, iż Rząd Polski wyraża swą zgodę na wprowadzenie w życie, poczynając od 1 stycznia 1938 r., następujących postanowień, które stanowią Układ Płatniczy polsko-francuski na rok 1938.

Układ ten jest zawarty celem zastąpienia Układu Płatniczego z 22 maja 1937 r., który wygasa dnia 31 bieżącego miesiąca.

„UKŁAD PŁATNICZY.

I. Płatności handlowe.

Rząd polski zapewnia, iż na wszystkie sumy należne za przywóz towarów francuskich dokonanych w warunkach przewidzianych przez Traktat Handlowy i różne porozumienia podpisane w dniu 22 maja 1937 r. wydawane będą bezzwłocznie zezwolenia transferowe.

Wartość wywozu francuskiego do Polski ustalona zostaje na 80% wartości wywozu polskiego do Francji liczonego według danych polskiej statystyki wywozowej.

Utrzymanie tego stosunku w praktyce zapewni specjalna Komisja złożona z delegatów obu Rządów, która orzekać będzie ewentualnie o poprawkach, mających być dokonanymi w każdym kwartale, biorąc pod uwagę wyniki uzyskane w ciągu kwartału poprzedniego.

II. Płatności finansowe.

A — Rządy polski i francuski, po wzięciu pod uwagę elementów polsko-francuskiego bilansu płatniczego w roku 1938 — tak, jak można je przewidzieć obecnie — a zwłaszcza faktu, iż na skutek układów zawartych w 1936 r. pomiędzy obu krajami zostaną w ciągu 1938 r. postawione do dyspozycji Polski i zarezerwowane dla transferu wierzytelności francuskich znaczne sumy, stwierdziły, iż w tych warunkach płatności bieżące i normalne będą mogły być zapewnione w całej ich rozciągłości.

W wyniku tego Rząd polski udzieli w 1938 r. zezwoleń potrzebnych dla transferu bieżących francuskich wierzytelności finansowych wobec Polski.

W szczególności Rząd polski udzieli wspomnianych zezwoleń spółkom lub firmom francuskim albo spółkom lub firmom polskim kontrolowanym przez kapitały francuskie, wykonywającym przemysł lub handel w Polsce, celem transferu z Polski sum potrzebnych im dla dokonania we Francji ich płatności bieżących, a mianowicie płatności ich dywidend, kuponów obligacji lub akcji, procentów i amortyzacji pożyczek, normalnych procentów od wszystkich innych długów finansowych, jak również sum potrzebnych na pokrycie normalnych kosztów ich central we Francji.

Niezależnie od tego francuski personel, pracujący we wspomnianych przedsiębiorstwach, będzie miał prawo do transferu do Francji 50% swych poborów.

Zezwolone w ten sposób transfery odbywać się będą pod kontrolą właściwych władz polskich.

B — Obie Wysokie Układające się Strony zgodne są co do tego, by uznać, że stosowanie postanowień niniejszych nie powinno spowodować ucieczki kapitałów zaangażowanych na rynku polskim.

Postanowienia ogólne.

Układ niniejszy zawarty jest na rok 1938.

Nie mniej jednak, jeżeli w toku wykonywania niniejszego Układu na skutek zarządzeń przedsięwziętych przez jedną z Układających się Stron, lub na skutek istotnej zmiany sytuacji jedna z Wysokich Układających się Stron uznałaby, że nowa sytuacja nie pozwala na wykonywanie układu, będzie ona mogła wypowiedzieć go na 15 dni naprzód."

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mego bardzo wysokiego poważania.

J. Łukasiewicz

Jego Ekscelencja
Pan Yvon Delbos
Minister Spraw Zagranicznych
Paryż.

153

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 1 marca 1938 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień protokołu dodatkowego z dnia 21 lutego 1938 r. do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia podpisanego w Warszawie w dniu 21 lutego 1938 r. protokołu dodatkowego do konwencji handlowej i na-

wigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r.

(2) Tekst wspomnianego protokołu dodatkowego zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 2 marca 1938 r. Nr 14, poz. 98).

Załącznik do rozp. **Prezydenta Rzeczypospolitej** z dnia 1 marca 1938 r. (Dz. Urz Min. Sk. poz. 153).

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Konwencji Handlowej i Nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanej dnia 10 lutego 1934 r.

Podpisani pełnomocnicy, po okazaniu sobie wzajemnie swych pełnomocnictw, sporządzonych w należytej formie, oświadczają, że zgodzili się zmienić i uzupełnić Konwencję Handlową i Nawigacyjną między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisaną w dniu 10 lutego 1934 r., jak następuje:

1. Ważność terminowych konwencyjnych stawek celnych, wymienionych w listach A i B, stanowiących załączniki do art. X powyższej Konwencji a obowiązujących do dnia 31 grudnia 1937 r. zgodnie z Protokołem Dodatkowym z dnia 18 lutego 1937 r. do tejże Konwencji, wznawia się w stosunku do towarów z poz. 600 m) i poz. 617 czeskosłowackiej taryfy celnej oraz towarów z poz. 185, 346 i 1210 pp. 1a, 2a, 3a i 4a polskiej taryfy celnej na okres od dnia 1 marca 1938 r. do dnia 28 lutego 1939 r., przy czym stawka celna przewidziana dla pozycji 346 polskiej taryfy celnej zostaje podwyższona do zł 2,60 od 100 kg.

2. Niniejszy Protokół będzie ratyfikowany i wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Pradze; wejdzie on w życie trzydziestego dnia po dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i czeskosłowackim, przy czym obydwa teksty są autentyczne.

Warszawa, dnia 21 lutego 1938 r.

Szembek *Dr Juraj Slávik*

154

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 lutego 1938 r.

o zmianie granic powiatów jędrzejowskiego i włoszczowskiego w województwie kieleckim.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie dokonywania zmian granic powiatów na obszarach b. dzielnic rosyjskiej i austriacko-węgierskiej, jak również dokonywania na obszarze b. dzielnicy austriacko-węgierskiej zmian obszaru działania samorządowych reprezentacji powiatowych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 400) zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Małogoszcz w powiecie jędrzejowskim województwie kieleckim wyłącza się:

1) wieś i folwark Czostków,

2) wieś i folwark Ludynia oraz kolonię Zagórnica i włącza się miejscowości wymienione w pkt 1) do gminy wiejskiej Krasocin, zaś wymienione w pkt 2) do gminy wiejskiej Włoszczowa w powiecie włoszczowskim w tymże województwie.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 marca 1938 r. Nr 13, poz. 92).

155

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 lutego 1938 r.

o zmianie granic powiatów pińczowskiego i stopnickiego w województwie kieleckim.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie dokonywania zmian granic powiatów na obszarach b. dzielnic rosyjskiej i austriacko-węgierskiej, jak również dokonywania na obszarze b. dzielnicy austriacko-węgierskiej zmian obszaru działania samorządowych reprezentacji powiatowych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 400) zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Opatowiec w powiecie pińczowskim województwie kieleckim wyłącza się wsie: Zawodzie Prywatne i Zawodzie Rządowe i włącza się je do gminy wiejskiej Nowy Korczyn w powiecie stopnickim, w tymże województwie.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 marca 1938 r. Nr 13, poz. 93).

156

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 marca 1938 r.

o przedmiotach powszedniego użytku.

Na podstawie art. 2 ust. (3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 lutego 1938 r. o poruczeniu spraw aprowizacyjnych Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 89) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz przedmiotów powszedniego użytku w brzmieniu załącznika do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 marca 1938 r. Nr 13, poz. 94).

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 marca 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 156).

WYKAZ PRZEDMIOTÓW POWSZEDNIEGO UŻYTKU.

A. ARTYKUŁY ŻYWNOŚCI.

I. Pochodzenia roślinnego.

1. Zboża, ich przetwory i pasza, jak: żyto, pszenica, jęczmień, owies, gryka, proso, kukurydza oraz ich przetwory, jak: mąki, kasze, płatki, pieczywa, suchary, makarony, opłatki, krochmal, słód, tudzież siano, słoma, koniczyna, buraki i marchew pastewna oraz przetwory, jak makuchy, wytłoki.
2. Warzywa, okopowe, strączkowe, oleiste, owoce, jagody, grzyby, zioła, jak: ziemniaki, kapusta, marchew, cebula, buraki, kalafiory, groch, fasola, soja, rzepak i rzepik, siemię lniane i konopne, owoce ogrodnicze i leśne, chmiel oraz ich przetwory, jak: krochmal ziemniaczany, syrop, płatki, mąki, kompoty, powidła, marmelady, soki, oliwy, oleje jadalne, wszelkiego rodzaju konserwy.
3. Artykuły kolonialne i używki, jak: cukier, herbata, kawa, kakao, ryż, cykoria, pieprz, tytoń oraz ich przetwory, jak: cukierki, czekolada i wyroby z niej, ocet, drożdże, mączka do pieczenia, musztardy, sosy i wyroby przemysłu fermentacyjnego, jak: browarnictwa, słodownictwa, gorzelnictwa, miodosytnictwa, napojów winnych.

II. Pochodzenia zwierzęcego.

1. Mięso, przetwory i produkty uboju, jak: mięso wołowe, cielęce, wieprzowe, baranie, końskie, drób, dziczyzna.

wędliny, słonina, smalec, łój, wszelkiego rodzaju konserwy, buliony, ekstrakty, mączka kostna, produkty poubojowe.
2. Ryby słodkowodne i morskie oraz ich przetwory, jak: ryby solone, wędzone, marynowane, konserwy, mączka rybna.
3. Nabiał, jak: mleko, jaja oraz ich przetwory, jak: śmietana, sery, masło, wszelkiego rodzaju konserwy.

III. Pochodzenia mineralnego.

Sól do celów jadalnych.

B. ARTYKUŁY ODZIEŻOWE.

1. Materiały tekstylne i odzież, jak: materiały wełniane, lniane, konopne, jedwabne, bawełniane, pilśniowe oraz z włókien zastępczych, a ponadto gotowe wyroby ubraniowe, bieliźniane — osobiste i pościelowe — trykotowe, kołdry.
2. Wyroby skórzane, jak: obuwie, uprząż, galanteria skórzana, futra, kożuchy.

C. OPAŁOWE I OŚWIETLENIOWE.

Materiały i energia do celów opałowych i oświetleniowych gospodarstwa domowego, jak: drewno, torf, węgiel, nafta, koks, brykiety, świece, zapałki, energia elektryczna, gaz.

D. HIGIENY CODZIENNEJ.

Najniezbędniejsze artykuły higieny codziennej, jak: mydło, wapno i inne środki do utrzymania czystości.

157

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1938 r.

o obowiązkach i prawach wynikających z odbywania i ukończenia przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej.

Na podstawie art. 2 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. o wojskowej służbie pomocniczej (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 783) zarządza się co następuje:

§ 1. Służba przysposobienia obejmuje przeszkolenie wojskowe, mające na celu przygotowanie do pełnienia czynności i prac przewidzianych w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. o wojskowej służbie pomocniczej (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 783).

§ 2. (1) Służba przysposobienia polega na odbywaniu ćwiczeń (ćwiczeń doraźnych, kursów, obozów), których czas trwania, sposób przeprowadzenia i rodzaje określa Minister Spraw Wojskowych.

(2) Czas trwania ćwiczeń ma być tak określony, by powołani do odbywania tych ćwiczeń byli jak najmniej narażeni na trudności w wykonywaniu zawodu lub odbywaniu studiów.

§ 3. (1) Służbę przysposobienia pełni się w jednostkach organizacyjnych przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej.

(2) Organizację, ilość i nazwę jednostek organizacyjnych przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej określa Minister Spraw Wojskowych.

§ 4. (1) Służba przysposobienia trwa przez czas określony przez Ministra Spraw Wojskowych.

(2) O ukończeniu służby przysposobienia rozstrzyga ilość odbytych ćwiczeń i wykazanie się dodatnimi wynikami szkolenia.

§ 5. (1) Obowiązek odbycia służby przysposobienia powstaje z chwilą powołania do tej służby. W powołaniu należy oznaczyć termin i miejsce stawienia się powołanych, czas trwania ćwiczeń oraz wskazać na rygory prawne w razie niedopełnienia obowiązku stawienia się do służby.

(2) Minister Spraw Wojskowych określa:
a) władze wojskowe właściwe do powołania,
b) warunki odraczania terminu powołania i władze wojskowe właściwe do udzielania odroczeń,
c) termin, warunki i sposób wcielania oraz zwalniania z jednostek organizacyjnych przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej.

§ 6. (1) Powołaniu podlegają jedynie obywatele polscy o odpowiednim poziomie moralnym oraz których lojalność w stosunku do Państwa nie nasuwa zastrzeżeń.

(2) Minister Spraw Wojskowych określa warunki zwolnienia od obowiązku odbycia służby przysposobienia oraz władze wojskowe właściwe do przeprowadzania zwolnień.

§ 7. (1) Powołani do służby w jednostkach organizacyjnych przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej otrzymują z chwilą wcielenia stopień i tytuł służbowy.

(2) Stopnie i tytuły służbowe określa Minister Spraw Wojskowych, któremu służy również prawo nadawania wyższych stopni służbowych odbywającym służbę przysposobienia w miarę posiadania przez nich warunków, wyróżnienia się w służbie i postępów w wyszkoleniu.

§ 8. (1) Powołani do służby przysposobienia należący do prawnie istniejących związków i stowarzyszeń nie mogą występować na terenie działalności tych związków i stowarzyszeń w charakterze członków jednostek organizacyjnych przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej.

(2) Prowadzenie jakiejkolwiek działalności politycznej na terenie jednostek organizacyjnych przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej jest wzbronione.

§ 9. (1) Wcieleni do jednostek organizacyjnych przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej obowiązani są w czasie trwania tej służby do posłuszeństwa wobec rozkazów przełożonych oraz stosowania się do przepisów i instrukcji władz wojskowych.

(2) Winni naruszenia obowiązków określonych w ust. (1) podlegają następującym karom prorządkowym:

a) nagany ustnej,
b) nagany pisemnej,
c) nagany przed frontem oddziału,
d) obniżenia stopnia służbowego.

(3) Z karami wymienionymi w ust. (2) lit. b), c) i d) może być połączone odebranie funkcji służbowych.

(4) Minister Spraw Wojskowych określa władze wojskowe właściwe do nakładania kar porządkowych oraz tryb postępowania w tych sprawach.

§ 10. (1) Powołani do służby przysposobienia otrzymują od władzy wojskowej bezpłatnie umundurowanie typu wojskowego, które pozostaje własnością Skarbu Państwa.

(2) Rodzaj i wzór umundurowania, oznaki stopni, sposób i czas noszenia munduru oraz sposób zachowania się w mundurze określa Minister Spraw Wojskowych.

§ 11. (1) Powołani do służby przysposobienia na ćwiczenia (kursy, obozy), których czas trwania wyznaczony został na okres dłuższy niż 14 dni, mają prawo do należności pieniężnej w wysokości żołdu szeregowca, odbywającego czynną służbę wojskową.

(2) Warunki, termin i sposób wypłaty należności pieniężnej określa Minister Spraw Wojskowych.

§ 12. Powołani do służby przysposobienia mają przez czas trwania ćwiczeń prawo do bezpłatnego wyżywienia według norm ustalonych dla żołnierzy służby czynnej, jeżeli czas ćwiczeń, na które zostali powołani, wyznaczony został na okres dłuższy niż sześć godzin.

§ 13. Powołani do służby przysposobienia mają przez czas trwania ćwiczeń prawo do bezpłatnego zakwaterowania, na warunkach służących żołnierzom służby czynnej, jeżeli ćwiczenia odbywają się poza miejscem ich zamieszkania (pobytu).

§ 14. Powołani do służby przysposobienia z miejscowości położonej w odległości ponad 25 km od miejsca stawienia się do ćwiczeń, mają prawo do przejazdu z miejsca zamieszkania (pobytu) do miejsca stawienia się na ćwiczenia i z powrotem według zasad i na warunkach służących powołanym do odbycia czynnej służby wojskowej.

§ 15. (1) Powołanym do służby przysposobienia, którzy w czasie ćwiczeń w jednostkach organizacyjnych przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej doznali uszkodzenia zdrowia lub ciała, służy prawo do bezpłatnej pomocy lekarskiej, środków leczniczych oraz leczenia szpitalnego na zasadach ustalonych dla żołnierzy służby czynnej.

(2) W zakresie świadczeń na wypadek trwałego uszkodzenia zdrowia lub śmierci, powstałych bez winy poszkodowanego i w związku przyczynowym z ćwiczeniami, związanymi z odbywaniem służby przysposobienia, służba w jednostkach organizacyjnych przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej będzie uważana za równoznaczną z czynną służbą wojskową.

§ 16. Ćwiczenia (ćwiczenia doraźne, kursy, obozy), przewidziane w § 2, uważa się za ćwiczenia wojskowe w rozumieniu przepisów, dotyczących umowy o pracę.

§ 17. (1) Odbycie służby przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej jest równoznaczne z ukończeniem drugiego stopnia przysposobienia wojskowego.

(2) Osoby, które ukończyły służbę przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej, otrzymują świadectwo, które stanowi podstawę do uzyskania ulg, przewidzianych w przepisach szczególnych.

§ 18. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 2 marca 1938 r. Nr 14, poz. 99).

158

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 lutego 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 27 października 1937 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W wykazie Nr 1, dołączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 października 1937 r. w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 551) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 30 listopada 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 606), dodaje się następujące pozycje:

Pozycja i punkt t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
„30 z p. 2	Ryż szlifowany, polerowany, łamany, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego — do przerobu na krochmal	9
229 p. 2	Mace — w okresie do dnia 15 kwietnia 1938 r. . . .	55
423 z p. 3	Lakiery — do pokrywania drutów	50
z 750 p. 1	Drewno orzechowe . . .	bez cła
1132	Magnesy stalowe — do wyrobu magneto	15
1138 z p. 1	Podwozia samochodowe z silnikami elektrycznymi — od wagi	30
	U w a g a: Powyższe podwozia podlegają również cłu normalnemu w wysokości 25% ich wartości.	
z 1146	Nie wyrabiane w kraju wózki peronowe i fabryczne z napędem silnikowym . .	35"

§ 2. W wykazie Nr 2, dołączonym do powołanego w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 października 1937 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła, dodaje się następującą pozycję:

Pozycja i punkt t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
„490 z p. 2	Kwas maleinowy — do wyrobu syntetycznych żywic .	10"

§ 3. W wykazie Nr 3, dołączonym do powołanego w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 października 1937 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła dodaje się następującą pozycję:

Pozycja i punkt t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
„z 73	Jądra pestek egzotycznej odmiany moreli, tzw. ghejsi	25"

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 marca 1938 r. Nr 15, poz. 108).

159

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 marca 1938 r.

w sprawie wysokości dodatków lokalnych dla funkcjonariuszów państwowych, pełniących służbę w urzędach celnych położonych za granicą.

Na podstawie art. 4 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) ustalone zostało przez Ministra Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1.

W § 2 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 maja 1935 r. w sprawie wysokości dodatków lokalnych dla funkcjonariuszów państwowych, pełniących służbę w urzędach celnych położonych za granicą (Dz. Urz. Ministerstwa Skarbu Nr 15, poz. 354) zmienia się wyrazy: „1 kwietnia 1935 r." na: „1 lutego 1934 r.".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
(—) *E. Kwiatkowski.*

160

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 lutego 1938 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694)— ustalam na miesiąc marzec 1938 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego z dnia 28 lutego 1938 r. Nr 47, poz. 58).

161

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lutego 1938 r.

ustalające kurs, podług którego mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe jako wadia przy przetargach oraz jako kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatności kuponu	Nazwa papieru	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w zł
	A. Państwowe papiery procentowe:		
2.I. i 1.VII.	5% pożyczka konwersyjna z 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 27, poz. 274)	zł 100.—	60.—
2.I. i 1.VII.	5% konwersyjna pożyczka kolejowa z 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 89, poz. 509)	zł 100.—	60.—
1.II. i 1.VIII.	4% premiowa pożyczka dolarowa S. III (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 10, poz. 66)	$ 5.—	40.—
2.I. i 1.VII.	6% Pożyczka Narodowa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 67, poz. 503 i 507)	zł w zł 100.—	50.—
1.VI. i 1.XII.	3% państwowa renta ziemska I serii (Dz. U. R .P. z 1933 r. Nr 43, poz. 337)	zł w zł 100.—	45.—
1.VI. i 1.XII.	3% państwowa renta ziemska II serii (Dz. U. R.P. z 1936 r. Nr 42, poz. 310)	zł w zł 100.—	45.—
2.I., 1.V. i 1.IX.	3% premiowa pożyczka inwestycyjna (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 21, poz. 122)	zł 100.—	70.—
15.V. i 15.XI.	4% pożyczka konsolidacyjna (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 12, poz. 114)	zł w zł 100.—	70.—
1.II., 1.VI. i 1.X.	4½% wewnętrzna pożyczka państwowa z 1937 r. (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 28, poz. 207)	zł 100.—	75.—
	B. Listy zastawne i obligacje państwowych instytucyj kredytowych:		
30.VI. i 31.XII.	8% listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie	zł w zł*) 100.—	120.—
30.VI. i 31.XII.	7% listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi lub floreny holenderskie	zł w zł 100.—	65.—
30.VI. i 31.XII.	5½% (dawn. 8%) listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie	zł w zł*) 100.—	110.—
30.VI. i 31.XII.	5½% (dawn. 7%) listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi, lub floreny holenderskie	zł w zł 100.—	65.—

Termin płatności kuponu	Nazwa papieru	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w zł
30.VI. i 31.XII.	4½% (dawn. 8%) listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie	zł w zł*) 100.—	110.—
30.VI. i 31.XII.	4½% (dawn. 7%) listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi lub floreny holenderskie	zł w zł 100.—	65.—
1.IV. i 1.X.	8% obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi, lub floreny holenderskie	zł w zł*) 100.—	120.—
1.IV. i 1.X.	7% obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi lub floreny holenderskie	zł w zł 100.—	65.—
1.IV. i 1.X.	5½% (dawn. 8%) obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi lub floreny holenderskie	zł w zł*) 100.—	110.—
1.IV. i 1.X.	5½% (dawn. 7%) obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi lub floreny holenderskie	zł w zł 100.—	65.—
1.IV. i 1.X.	5½% (dawn. 7%) gwarantowane złote amortyzowane dolarowe z 1928 r. obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego emisji III N., opiewające na złote w złocie	zł w zł 100.—	65.—
1.IV. i 1.X.	7% obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego emisji II S, opiewające na franki francuskie w złocie	fr. fr. 1.000.—	200.—
1.IV. i 1.X.	7½% obligacje bankowe Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi lub floreny holenderskie.	zł w zł 100.—	65.—
1.IV. i 1.X.	5½% obligacje bankowe Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi lub floreny holenderskie	zł w zł 100.—	65.—
30.VI. i 31.XII.	8% obligacje budowlane Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewająco na złote w złocie	zł w zł 100.—	65.—
30.VI. i 31.XII.	5½% (dawn. 8%) obligacje budowlane Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie	zł w zł 100.—	65.—

Termin płatności kuponu	Nazwa papieru	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w zł
30.VI. i 31.XII.	$4^1/_2\%$ listy zastawne b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł 100.—	70.—
30.VI. i 31.XII.	4% listy zastawne b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł 100.—	70.—
1.IV. i 1.X.	$4^1/_2\%$ obligacje komunalne b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł 100.—	55.—
1.IV. i 1.X.	4% obligacje komunalne b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł 100.—	50.—
1.IV. i 1.X.	4% obligacje kolejowe b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł 100.—	45.—
2.I. i 1.VII.	8% listy zastawne Państwowego Banku Rolnego Serii I i II	zł w zł*) 100.—	120.—
2.I. i 1.VII.	7% listy zastawne Państwowego Banku Rolnego Serii bez numeru i Serii II	zł w zł 100.—	65.—
2.I. i 1.VII.	$4^1/_2\%$ listy zastawne Państwowego Banku Rolnego (skonwertowane z 8% i 7%)	zł w zł 100.—	65.—
2.I. i 1.VII.	$4^1/_2\%$ listy zastawne Państwowego Banku Rolnego Serii I	zł w zł 100.—	65.—
2.I. i 1.VII.	$4^1/_2\%$ obligacje melioracyjne Państwowego Banku Rolnego (skonwertowane z 7%) Serii bez numeru i Serii II	zł w zł 100.—	65.—
	C. Listy zastawne instytucyj kredytowych prywatnych, gwarantowane przez Skarb Państwa.		
1.IV. i 1.X.	7% i 8% listy zastawne Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr 112, poz. 737; Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 96, poz. 562 i Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 25, poz. 220)	Ł 1.—.—	15.—
	D. Listy zastawne i obligacje krajowych towarzystw kredytu długoterminowego za zabezpieczeniem prawnym (pupilarnym) w rozumieniu p. 4 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 15.II. 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 17, poz. 141) **)		80% wartości giełdowej
	E. Akcje Banku Polskiego	zł 100.—	75.—

Papiery wartościowe, przyjmowane jako wadia i kaucje, winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Obwieszczenie z dnia 20 kwietnia 1936 r. (Monitor Polski Nr 99 z dnia 28 kwietnia 1936 r.) w tymże przedmiocie traci moc obowiązującą.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

---

*) Złote parytetu, określonegow art. 1 rozp. Prez. R. P. z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 65).

**) Spośród listów zastawnych towarzystw kredytowych miejskich prawo pupilarności posiadają tylko listy zastawne Tow. Kred. Miejskiego w Warszawie, Tow. Kred. Miejskiego we Lwowie, Zachodnio-Polskiego Tow. Kred. Miejskiego w Poznaniu oraz 5% listy zastawne serii „K-8" Tow. Kredytowego m. Wilna.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 1 marca 1938 r. Nr 48, poz. 60).

162

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 1 marca 1938 r.

w sprawie umorzenia 7% pożyczki kolejowej z roku 1930.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie § 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Komunikacji z dnia 20 maja 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o uregulowaniu zobowiązań Państwa Polskiego z tytułu przejęcia kolei Lwów—Granica Państwa pod Śniatyniem-Załuczem (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 426) zostały umorzone w dniu 1 marca 1938 r., zgodnie z planem umorzenia, ustalonym w załączniku do rozporządzenia Ministrów Skarbu i Komunikacji z dnia 24 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 679) w drodze wykupu obligacje 7% pożyczki kolejowej, oznaczone następującymi numerami emisyjnymi:

od Nr	do Nr	od Nr	do Nr	od Nr	do Nr
3823	—	5401	5403	9242	9243
4037	4047	5406	—	9296	9297
4078	4086	5410	—	9310	—
4093	—	5412	—	9314	—
4116	4118	5414	—	10600	—
4202	4237	5416	—	10605	10608
4239	4262	7607	7614	10702	10703
5320	5321	7752	—	10705	10708
5324	5325	7834	7835	10741	—
5330	5333	8036	—	10765	10785
5335	5336	8106	8117	11615	11616
5339	5343	8215	8223	11618	11619
5347	5348	8700	8702	11623	11624
5356	5357	9014	9017	11658	—
5359	5360	9223	—		

Ogółem 201 sztuk, każda wartości nominalnej 500 zł w złocie, na ogólną sumę nominalną 100.500 zł w złocie.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 5 marca 1938 r. Nr 52, poz. 61).

163

WYKŁADNIA
ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr 502 (do art. 139 u. o. s.). Pismo stwierdzające umowę przewidzianą w § 551 kodeksu cywilnego austriackiego bądź w § 2346 kodeksu cywilnego niemieckiego tj. umowę, którą ktoś zawiera ze swym domniemanym spadkodawcą i w której zrzeka się swych praw do spadku, podlega opłacie stemplowej w wysokości zł 5 w myśl art. 139 u. o. s. Zawarte w powołanym artykule przepisy ulgowe (przewidujące stawkę w wysokości 2 zł bądź zwolnienie od opłaty stemplowej) nie mają zastosowania do pism, o jakich mowa, choćby nawet w piśmie była podana wartość przedmiotu; wartość bowiem przedmiotu, tj. przyszłego spadku, nie może być określona, a wobec tego suma podana w piśmie jest całkowicie dowolna.

Opłata w wysokości zł 5 przewidziana w art. 139 u. o. s. należy się także wówczas, gdy pismo stwierdza nadto umowę darowizny, zawartą pomiędzy przyszłym spadkodawcą, jako darującym i zrzekającym się spadku przyszłym spadkobiercą jako obdarowanym. Powołany bowiem § 551 kod. cyw. austr. wcale nie wiąże zrzeczenia się prawa do spadku z umową darowizny, wobec czego zrzeczenie się praw do spadku może nastąpić bez związku z darowizną, a przyjęcie darowizny nie musi być połączone z zrzeczeniem się praw do spadku. (Nr D. V. 50659/5/36).

164

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lutego 1938 r.

L. B. P. 1738/Gosp./38

w sprawie doręczania pism władz skarbowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r. ustawy z dn. 11 stycznia 1938 r., o doręczaniu pism urzędowych przez gminy (Dz. U. R. P. Nr 3 poz. 16), Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) Z dniem 1 kwietnia 1938 r. wszelkie pisma władz skarbowych winny być doręczane przez pocztę.

2) Pisma adresowane do miejscowości, w których nie ma zorganizowanej pocztowej służby doręczeń, władze skarbowe doręczają za pośrednictwem gmin.

3) W miejscowościach, w których istnieje już lub będzie zorganizowana pocztowa służba doręczeń, doręczanie pism za pośrednictwem gmin nie może mieć miejsca.

4) Za doręczanie pism przez pocztę należy uiszczać opłaty w myśl ordynacji pocztowej.

5) Za doręczanie pism przez gminy należy wypłacać gminom wynagrodzenie w wysokości 6 groszy od każdego pisma.

Izby Skarbowe wydadzą ze swej strony odpowiednie zarządzenia, aby z dniem 1 kwietnia 1938 r. **wszelkie pisma** władz skarbowych doręczane były przez pocztę.

Z miejscowymi władzami pocztowymi należy szczegółowo omówić i ustalić techniczną stronę doręczania pism władz skarbowych, aby doręczanie pism odbywało się szybko, sprawnie i prawidłowo, zgodnie z przepisami ordynacji podatkowej o doręczaniu pism (Dz. U. R. P. Nr 14 poz. 134 z r. 1936), w szczególności zaś, by pisma władz skarbowych, dotyczące wymiaru i poboru danin publicznych, doręczane były adresatom w terminie a dowody doręczenia w terminie władzom skarbowym zwracane.

Urzędy Skarbowe, które doręczać będą pisma za pośrednictwem gmin, w miejscowościach w których nie ma zorganizowanej pocztowej służby doręczeń, obowiązane są do prowadzenia ścisłej ewidencji pism wysłanych i doręczonych przez gminy.

Rachunki zarządów gmin za doręczanie pism, przed opłaceniem winny być przez Urząd Skarbowy sprawdzone i z ewidencją Urzędu uzgodnione.

p. o. Dyrektora Biura Personalnego:
(—) *Dr W. Marynowski*

165

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 marca 1938 r.

L. D. III. 3053/3/38

w sprawie zmiany przepisów o specjalnym podatku od wynagrodzeń.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu, Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw

w miejscu.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, iż uchwalony przez Sejm i Komisję Budżetową Senatu art. 12 projektu ustawy skarbowej na okres od 1 kwietnia 1938 do 31 marca 1939, która wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r., zawiera następujące przepisy:

„(1) Przedłuża się do dnia 31 marca 1939 r. dla celów równowagi budżetowej moc obowiązującą dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503) ze zmianami, wprowadzonymi ustawą z dnia 30 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 187) oraz wynikającymi z artykułu niniejszego.

(2) Podatek ten będzie pobierany od wynagrodzeń:

a) wypłacanych w czasie od dnia 1 kwietnia 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r., bez względu na to, za jaki czas wynagrodzenia te przypadają,

b) wypłacanych za czas od dnia 1 kwietnia 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r. bez względu na czas wypłaty, według następujących skal:

1) przy wynagrodzeniach, wolnych od państwowego podatku dochodowego oraz od opłat emerytalnych lub składek na rzecz ubezpieczeń społecznych:

Stopień	Wysokość wynagrodzenia wypłacanego w ciągu miesiąca w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	150	200	3
2	200	250	5
3	250	500	8
4	500	1.000	11
5	1.000	2.000	17
6	2.000		25

2) przy wynagrodzeniach, od których opłaca się państwowy podatek dochodowy, opłaty emerytalne lub składki na rzecz ubezpieczeń społecznych, albo też niektóre z tych obciążeń:

Stopień	Wysokość wynagrodzenia wypłacanego w ciągu miesiąca w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	165	220	2
2	220	560	5
3	560	1.150	7
4	1.150	2.350	10
5	2.350		15

(3) Określone w art. 3 pkt. 1) lit. a) i b) dekretu z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Na 82, poz. 503) stawki wynagrodzeń wolnych od podatku specjalnego podwyższa się ze 100 zł do 150 zł i ze 110 zł do 165 zł.

(4) Rada Ministrów może, na wniosek Ministra Skarbu, w drodze rozporządzeń skracać terminy, określone w ust. (2) lit. a) i b), obniżać stopy procentowe, ustalone w ust. (2) pkt. 1) i 2), oraz podwyższać stawki wynagrodzeń wolnych od podatku specjalnego.

(5) Związki samorządu terytorialnego, związki międzykomunalne (celowe) oraz przedsiębiorstwa, banki, zakłady i instytucje tych związków, Związek Rewizyjny Samorządu Terytorialnego, komunalne kasy oszczędności i banki komunalne mogą, działając zgodnie z ustawą o finansach komunalnych, nie pobierać podatku specjalnego od wynagrodzeń, wypłacanych ze swoich funduszów."

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo Skarbu uprasza o wydanie zarządzeń podległym władzom i urzędom oraz podległym nadzorowi instytucjom prawno-publicznym, objętym przepisami o specjalnym podatku od wynagrodzeń, przygotowujących pobór tego podatku według norm ustalonych w ustępach 1, 2 i 3 przytoczonego w art. 12 projektu ustawy skarbowej.

O uchwaleniu powyższego przepisu ustawy przez Izby Ustawodawcze nastąpi oddzielne zawiadomienie.

Minister Skarbu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

— — — — — — — — — — — —

Biuru Personalnemu, Biuru Inspekcji, wszystkim departamentom, Komendzie Straży Granicznej, Prokuratorii Generalnej R. P., Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń, Urzędowi Długów Państwa, Radzie Spółdzielniczej, Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu, Mennicy Państwowej, Dyrekcjom Polskiego Monopolu Solnego, Polskiego Monopolu Tytoniowego, Państwowego Monopolu Spirytusowego i Polskiego Monopolu Loteryjnego, wszystkim Izbom Skarbowym i Dyrekcjom

Ceł oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu, Wydział Skarbowy w Katowicach

do wiadomości i zastosowania.

Podsekretarz Stanu:
(—) *T. Grodyński.*

166

OKÓLNIK C. 123 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 lutego 1938 r.

L. D. IV. 3149/2/38

o stosowaniu klauzuli największego uprzywilejowania do zniżek norweskich w poz. 256 p. 3 taryfy celnej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że konserwy rybne pochodzenia szwedzkiego, stanowiące ryby z gatunków clupea spratus i clupea harengus, nawet bez głów i ości, w oliwie lub przyprawie pomidorowej itp. chociażby z korzeniami, objęte poz. 256 p. 3 litery odpowiedniej taryfy celnej przywozowej, sprowadzane ze Szwecji pod nazwami „skarpsill", „sill", mogą korzystać na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania przewidzianej w Traktacie Handlowym Polsko-Szwedzkim z dnia 2 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 490 z 1925 r.) ze stawek konwencyjnych, ustalonych dla takichże konserw rybnych pochodzenia norweskiego, sprowadzanych pod nazwami „brisling" i „Sild" (Protokół Taryfowy z dnia 8 stycznia 1935 r. do Traktatu Handlowego Polsko-Norweskiego — Dz. U. R. P. Nr 74 poz. 463 z 1935 r.).

Sprawa stosowania stawek konwencyjnych do szwedzkich konserw rybnych, nadchodzących pod nazwami „ansjovis" została już wyjaśniona w p. 3 okólnika z dnia 4 listopada 1935 r. L. D. IV. 29089/2/35 (Dz. U. M. Sk. Nr 32, poz 726 z 1935 r.).

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

167

OKÓLNIK C. 111 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 lutego 1938 r.

L. D. IV. 22250/1/37

w sprawie kontroli czasopism, przywożonych z zagranicy przez kolporterów.

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu oraz Izby Skarbowej w Grudziądzu.

W myśl postanowień art. 2 ustawy z dnia 3 czerwca o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr 12 z dnia 14 lutego 1931 r. poz. 57), prawo wyłączności państwowej co do poczty obejmuje w szczególności przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie czasopism i wydawnictw, wychodzących przynajmniej 12 razy do roku, zarówno krajowych jak i przychodzących z zagranicy.

Wszystkie zatem czasopisma i gazety, przywożone przez kolporterów z zagranicy winny być nadawane do dalszego przewozu pocztą w najbliższym granicy polskim urzędzie pocztowym.

W celu ułatwienia Zarządowi Poczt i Telegrafów kontroli nad wykonaniem przez kolporterów tego obowiązku, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Poczt i Telegrafów zarządza co następuje:

W razie przywozu przez kolporterów z zagranicy czasopism i gazet, Urzędy Celne a na granicy polsko-gdańskiej placówki brygady Ochrony Skarbowej powinny niezwłocznie zawiadamiać o tym w drodze telefonicznej naczelnika najbliższego urzędu pocztowego. O ileby natychmiastowe uzyskanie połączenia telefonicznego było z jakochkolwiek względów niemozliwe, należy niezwłocznie przesłać zawiadomienie na piśmie. W zawiadomieniu tym winno być podane imię i nazwisko kolportera, miejsce jego zamieszkania, nazwa i waga sprowadzonych czasopism i wydawnictw.

Dalsze śledzenie kolporterów oraz przesyłanie sądom wniosków o ukaranie winnych naruszenia postanowień powołanej na wstępie ustawy należy do organów pocztowych.

Wykazy najbliższych granicy urzędów pocztowych, w których mogą być wydawane czasopisma i gazety, ustalą Dyrekcje Ceł oraz Izba Skarbowa w Grudziądzu we własnym zakresie w porozumieniu z Dyrekcjami Poczt i Telegrafów.

Jednocześnie uchyla się adresowany do Dyrekcji Ceł okólnik L. D. IV. 1396/3/29 z dnia 3 marca 1930 r.

Zarządzenie niniejsze dotyczy również czasopism i wydawnictw przywożonych z obszaru W. M. Gdańska.

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

168

OKÓLNIK C. 125 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 marca 1938 r.

L. D. IV. 2392/1/38

w sprawie przewozu (tranzytu) przez Polskę części aparatów lotniczych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Do art. 30 ust. 2 prawa celnego.

Ministertswo Skarbu wyjaśnia, iż przewóz przez terytorium Polski części aparatów lotniczych nie podlega ograniczeniom, przewidzianym w art. 30 ust. 2 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.).

W związku z tym przy odprawie celnej części aparatów lotniczych do przewozu przez terytorium Polski nie należy wymagać przedstawiania zezwoleń, przewidzianych w art. 30 ust. 4 prawa celnego.

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

169

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 lutego 1938 r.

L. D. V.3276/4/38

w sprawie zwolnienia organizacyj społeczno-rolniczych od państwowego podatku przemysłowego.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu przedłuża na rok podatkowy 1938 ulgi w podatku przemysłowym, przewidziane w okólniku z dnia 5 listopada 1936 r. L. D. V. 41429/4/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 30 poz. 921) dla stowarzyszeń rolników o charakterze ogólno-zawodowym, w tym okólniku wymienionych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

170

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 marca 1938 r.

L. D. V. 4599/1/38

w sprawie bonifikat, przewidzianych w §§ 5 i 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. wraz z późniejszymi zmianami o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. Urz. Min. Skarbu z 1936 r. Nr 11, poz. 369) przewiduje w § 5 bonifikaty zaległości podatkowych z przed 1 kwietnia 1934 r. odroczonych od 31 marca 1938 r. (w wysokości 10%, 15% 20% i 25%) dla tych płatników, którzy w ciągu każdego z lat budżetowych: 1934/35, 1935/36, 1936/37 i 1937/38, uiszczą przypisany im w każdym z tych lat podatek.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre urzędy skarbowe określenie „podatek przypisany w roku budżetowym" rozumieją w znaczeniu czysto technicznym, a mianowicie w znaczeniu daty dokonania przypisu podatku w księdze bierczej. Skutek tej interpretacji jest taki, że w przypadku, gdy płatnikowi przypisano podatek w księdze bierczej np. w lutym 1936 r. (rok budżetowy 1935/36), a nakaz płatniczy doręczono mu dopiero w kwietniu tego roku (rok budżetowy 1936/37) — pozbawia się płatnika prawa do bonifikaty i dalszej ulgi, ponieważ nie uiścił on, i z natury rzeczy nie mógł uiścić, podatku w tym roku budżetowym, w którym mu go przypisano.

Interpretacja ta nie jest zgodna z intencją wynikającą wyraźnie z § 5. Przez „podatek przypisany w roku budżetowym" rozumieć należy nie datę dokonania przypisu w księdze bierczej, lecz datę powstania zobowiązania podatkowego u płatnika, co następuje po doręczeniu mu nakazu płatniczego.

Biorąc pod uwagę przykład wyżej podany, należy przy takiej interpretacji dojść do wniosku, że płatnikowi dokonano przypisu nie w roku budżetowym 1935/36, lecz w roku budżetowym 1936/37 i że w związku z tym płatnik nie traci prawa do bonifikat i dalszych ulg, lecz korzysta z nich na zasadach przewidzianych w §§ 5 i 5a.

Doszło również do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre urzędy skarbowe niewłaściwie interpretują §§ 9 i 10 omawianego rozporządzenia, uważając, że spłata zaległości

obligacjami 6% Pożyczki Wewnętrznej (Narodowej) i 5% Pożyczki Konwersyjnej z 1924 r. pozbawia płatnika prawa do bonifikat przewidzianych w § 9. Interpretacja taka jest zupełnie błędna, gdyż § 10 wyraźnie stanowi, że bonifikaty przewidziane w § 9 służą właśnie tym płatnikom, którzy zaległości odroczone do dnia 31 marca 1938 r. spłacą wspomnianymi obligacjami.

Urzędy skarbowe, które na skutek błędnej interpretacji §§ 5, 9 i 10 omawianego rozporządzenia pozbawiły płatników służących im ulg z tego rozporządzenia, powinny decyzje swe sprostować zgodnie z wyjaśnieniami wyżej podanymi.

Dyrektor Departamentu
(—) *Dr Lubowicki.*

171

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 marca 1938 r.

L. D. VI. 2867/4/38

w sprawie zaopatrywania izb i urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w plomby.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Nawiązując do okólnika z dnia 10 czerwca 1937 r. Nr D. VI. 5597/4/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16 poz. 549) Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

Każdorocznie w terminie do 10 marca danego roku Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych mają przedkładać Izbom Skarbowym (Urzędowi) zapotrzebowania na nowe plomby oraz szpagat z drucikiem i bez drucika na następny okres budżetowy.

Izby Skarbowe (Urząd) na podstawie zapotrzebowań Urzędów Skarbowych mają przedkładać w terminie do 20 marca Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego zapotrzebowania na plomby i szpagat dla całego okręgu Izby.

Na okres budżetowy 1938/39 r. Urzędy Skarbowe, a następnie Izby Skarbowe przedłożą zapotrzebowania bezzwłocznie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

172

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 marca 1938 r.

L. D. VI. 2993/4/38

w sprawie kwestionariusza, dotyczącego zdolności produkcyjnej gorzelń.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Celem zorientowania się w możliwościach produkcyjnych i stanie technicznym gorzelń Ministerstwo Skarbu zarządza przeprowadzenie ankiety w tej sprawie na odpowiednich kwestionariuszach.

Ankietą mają być objęte gorzelnie rolnicze, pejsachowe i owocowe, czynne i nieczynne, oraz będące w budowie, z wyłączeniem gorzelń zlikwidowanych lub będących w stadium likwidacji.

Druki kwestonariusza w ilościach uwzględniających ewentualne zepsucie egzemplarzy zostaną dostarczone Urzędom celem rozdzielenia pomiędzy rejony Kontroli Skarbowej przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Kwestionariusze te wypełni Kontrola Skarbowa możliwie najprędzej przy pierwszej sposobności przeprowadzania normalnych kontroli w gorzelniach.

Do gorzelń nieczynnych, w których w najbliższym czasie nie są przewidywane czynności kontrolne, należy udać się specjalnie celem wypełnienia kwestionariusza.

Rejony Kontroli Skarbowej w miarę wypełniania kwestionariuszy będą wysyłały je do Urzędów, które po przejrzeniu przesyłać je będą w miarę napływania bezpośrednio do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Działu Zakupów, w Warszawie, ul. Leszno Nr 1, pozostawiając odpisy kwestionariusza w aktach Urzędu.

Wątpliwości jakie wyłonić się mogą w związku z wypełnianiem kwestionariusza powinien rozstrzygać w pierwszym rzędzie Urząd, a tylko w wypadkach wyjątkowych należy zwracać się o wyjaśnienia bezpośrednio do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Ostateczny termin do przesłania kwestionariuszy o wszystkich gorzelniach wyznacza się na 15 kwietnia 1938 r.

Izby Skarbowe (Wydział) dopilnują należytego i terminowego wykonania zarządzenia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

o zagubieniu pieczęci urzędowej i blankietów pokwitowań.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że zaginęły i zostają niniejszym unieważnione:

a) pieczęć okrągła metalowa do tuszu 5-go Urzędu Skarbowego w Poznaniu z Nr rozpoznawczym 1,

b) niewypełniony blankiet pokwitowania poborcy skarbowego z kwitariusza serii A. B. Nr 164520,

c) niewypełniony blankiet świadectwa przemysłowego Nr 718608 i

d) blankiet pokwitowania Kasy Urzędu Skarbowego w Turku w Okręgu Izby Skarbowej w Łodzi wraz z blankietem dowodu wpłaty wzór Min. Skarbu Nr 797/kas Nr 4 do § 16 przep. dla kas, oznaczone serią „H" i numerem kolejnym „662820".

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 9 marca 1938 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie . . .	100 Blg.	89,47	89,00
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,27	5,24 1/2
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,26 1/2	5,24
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	295,74	294,00
Franki francuskie . . .	100 Fr.	17,03	16,58
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	122,70	121,90
Funty angielskie	1 Ł.	26,52	26,36
Funty palestyńskie . . .	1 Ł.	26,20	25,95
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,25	99,75
Korony czecho-słow. . .	100 K.	17,50	16,50
Korony duńskie . . .	100 K.	118,45	117,60
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	133,23	132,25
Korony szwedzkie . . .	100 K.	136,54	135,55
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	22,00	21,10
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,73	11,30
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	103,00	98,00
Pengö węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	90,00	85,00

WALUTY	Za	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
		Złotych		
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	295,00	295,74	294,26
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	213,07	212,01
Bruksela	100 Blg.	89,25	89,47	89,03
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	100,00	100,25	99,75
Helsinki	100 Mk.	—	11,73	11,67
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	—	118,45	117,85
Londyn	1 Ł.	26,45	26,52	26,38
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	27,81	27,67
Montreal	1 Dol.	—	5,28 1/4	5,25 3/4
Nowy Jork . . .	1 Dol.	5,27 1/8	5,28 3/8	5,25 7/8
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,27 1/4	5,28 1/2	5,26
Oslo	100 K.	—	133,23	132,57
Paryż	100 Fr.	16,88	17,03	16,73
Praga	100 K.	18,50	18,55	18,45
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	136,20	136,54	135,86
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	26,52	26,38
Wiedeń	100 Szyl	—	99,25	98,75
Zurych	100 Fr.	122,40	122,70	122,10
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	120,00	115,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.